

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 27 februari 1934 kl. 3 e. m.

Utlåtande med anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående nedsättning av räntan å köpeskillning för vissa från kronojord försälda lägenheter m. m.

(1:a avd.)

I en till riksdagen den 12 januari 1934 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition nr 43 har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen att godkänna de ändringar i gällande grunder för försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m., vilka framgå av det såsom bilaga till berörda statsrådsprotokoll fogade förslag till ändrad lydelse av 22 § förordningen den 6 juni 1929 (nr 176).

Författningsförslaget finnes såsom bilaga fogat vid detta utlåtande.

Departementschefen har först erinrat, att Kungl. Maj:t beslutat att till riksdagen avlåta proposition angående nedsättning av räntan å lån från egnahemslånefonden m. m. och därefter anført följande.

»De för upplåtande av egnahemslägenheter och av jordbrukslägenheter, som hembjudas viss person, ävensom av jordbrukslägenheter under åborätt från vissa kronoegendomar gällande grunder i avseende å förräntning och betalning av ogulden köpeskillning äro i huvudsak av samma innebörd som de i avseende å egnahemslånen stadgade bestämmelser. Enligt nu gällande grunder, vilka antagits av riksdagen och återfinnas i förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m., skall sålunda köpeskillningen vid försäljning enligt 9 § eller 13 § a) av förordningen liksom köpeskillningen för kronan tillhöriga, å åbolägenhet befintliga byggnader, allt i den mån köpeskillningen erlægges genom avbetalningar på sätt i 22 § A) av förordningen sägs, betalas och förräntas enligt i huvudsak liknande grunder, som jämlikt kungörelserna nr 217 och 218 år 1928 tillämpas för egnahemslån. Förenämnda förordning nr 176/1929, vilken trädde i kraft den 1 juli 1929, ersatte en tidigare förordning i ämnet den 17 december 1926 (nr 509), vilken i sin tur trädde i stället för kungörelsen den 17 oktober 1913 (nr 271) angående grunder för upplåtande av egnahemslägenheter från vissa kronoegendomar. Sist nämnda kungörelse ändrades i avseende å räntebestämmelserna och betalningsvillkoren genom kungörelserna nr 728/1919 och nr 131/1923. Kungörelsen nr 509/1926 erhöi i fråga

om räntebestämmelserna och betalningsvillkoren ändrad lydelse genom kungörelsen nr 240/1927. För de jämlikt 1913 och 1926 års författningar upplåtna lägenheterna tillämpas ränte- och betalningsbestämmelser, som i allt väsentligt äro av samma innebörd som de vid tiden för respektive upplåtelse gällande egnahemslånebestämmelser.

När betalningsvillkoren för egnahemslån tidigare ändrats, har städse motsvarande jämkning vidtagits i avseende å räntan och betalningsvillkoren för ogulden köpeskilling för de från kronoegendom upplåtta lägenheterna. Så torde jämväl nu böra ske. För vinnande härav tarvas ändring av 22 § av förordningen nr 176/1929, vartill förslag upprättats inom jordbruksdepartementet.»

Under erinran att utskottet i utlåtandet nr 24 tillstyrkt Kungl. Maj:ts proposition nr 42 angående nedsättning av räntan å lån från egnahemslånefonden m. m. vill utskottet nu förorda det i förevarande proposition nr 43 framlagda förslaget, avseende motsvarande jämkningar rörande räntan och betalningsvillkoren för ogulden köpeskilling för från kronoegendom upplåtta lägenheter.

Utskottet.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 27 februari 1934.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtande nr 24.

Bilaga.

Förslag

till

ändrad lydelse av 22 § förordningen den 6 juni 1929 (nr 176)
angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m.

Häri genom förordnas som följer:

22 §.

Köpare — — — stadgas.

A) Vid — — — följande:

- a) Beloppet — — — detsamma.
- b) Å amorteringsdelen erlägges från och med sjätte året efter utgången av det kalenderår, varunder tillträde ägt rum, intill dess densamma blivit till fullo gulden, en annuitet av sex procent, varvid såsom ränta räknas fyra procent å det oguldna kapitalbeloppet av amorteringsdelen. Efter länsstyrelsens beprövande må dock amorteringsskyldighetens inträdande framflyttas intill femtonde året efter året för tillträdet, därest vid försäljningen egendomen är till avsevärd del ouppodlad eller ej försedd med nödiga byggnader eller ock andra liknande skäl för beviljande av anstånd föreligga.
- c) Intill dess kapitalavbetalningen börjar, erlägges ränta å hela det oguldna beloppet med fyra procent.
- d) Sedan kapitalavbetalningen börjat, erlägges, jämte annuiteten å amorteringsdelen, ränta å stående delen efter fyra procent om året, intill dess jämväl denna del till fullo inbetalts.
- e) Utom i de fall, varom i 27 § förmåles, får icke den stående delen från statens sida uppsägas till betalning, förrän amorteringsdelen till fullo guldits, och åtnjuter köparen därvid sex månaders uppsägning. I varje fall skall likväl den stående delen vara gulden före utgången av juni månad året näst efter det, då sista inbetalningen å amorteringsdelen bort fullgöras.
- f) Därest — — — stadgas.
- B) I — — — gälla:
- a) En — — — sägs.
- b) Återstående — — — rum.
- c) Å — — — året.
- d) Finnes — — — belopp.

Förestående ändrade bestämmelser träda i kraft den 1 juli 1934 att gälla vid upplåtelser, som därefter verkställas. De må ock tillämpas räknat för tiden från och med år 1934, beträffande upplåtelser, som, jämlikt kungörelsen den 17 oktober 1913 (nr 271) angående grunder för upplåtande av egnahemslägenheter från vissa kronoegendomar eller kungörelsen den 17 december 1926 (nr 509) angående grunder för upplåtande från vissa kronoegendomar av jordbrukslägenheter under åborätt enligt lagen om upplåtelse under åborätt av viss jord samt av egnahemslägenheter eller förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m., verkställts under tiden 1 januari 1920—30 juni 1934.